

DNA

V neděli 6.3. jsme v našem kostele radostně přivítali akapelovou skupinu DNA – Dej Nám Akord, která pochází z Brna a blízkého okolí. Ten, kdo do té doby nevěděl, co je to akapelová hudba, zjistil, že se jedná o hudebníky, kteří zapomněli své hudební nástroje doma a tak jen zpívají a zpívají.

Koncert začal několika latinskými zpěvy, přičemž část polovina sboru stála v presbytáři a druhá část je podporovala z kůru. Poté, co "kúrovci" zjistili, že se nemusejí bát zbraslavského publika, sešli do presbytáře a vytvořili kompaktní osmici, která pokračovala se zápalem a nadšením ve zpěvu černošských spirituálů. Pro neanglicky hovořící publikum zaručoval komentář ke každé písničce jistotu, že budou vědět o čem DNA zpívá, tleská a luská. Sektor fanoušků skupiny na kůru o sobě dával vědět a mnozí diváci podupávali nohou do rytmu. Po několika spirituálech došlo i na několik jazzových skladeb, něco málo z filmu Sestra v akci, i na píseň od Elvise Presleyho. Závěrečný blok obstaraly znovu spirituály, které krásně a s velkou nadějí popisují víru ve vzkříšení věrných.

Závěrečný potlesk byl včas zastaven dvěma přídávky, přičemž první z nich, píseň Ride the Charriot známe i z podání našeho chrámového sboru pod názvem On je slavný vítěz. Poslední skladba večera nás zavedla o několik měsíců zpět, stejnou skladbou končil své vystoupení písňalkářský MocTet.

Obecenstvo neskrývalo své nadšení a mnohým cestou domů zněl v uších lahodně ladící osmihlas s názvem DNA.

PS: Víte o tom, že se současný kapelník DNA už v roce 1992 účastnil zimní akce BRUM ve Zbraslavi ?

Rozhovor s Václavem Brázdou, kapelníkem akapelové skupiny DNA

- Takže Václave Brázdo, jak se jmenuješ, kolik Ti je a co děláš?

Překvapivě se jmenuji Václav (ne Václav Brázda není jen moje umělecké jméno), jsem ještě mladý a plný elánu, nicméně pokud by mi někdo chtěl říkat "ctihodný kmete" tak se taky zlobit nebudu. A co dělám? Rád zpívám, hraji japonskou strategickou hru Go a živí mě molekulární biologie pomocí které se snažíme zlepšit možnosti léčby rakoviny.

- DNA je docela krátký název skupiny, kratší už je jenom asi U2. Můžeš napsat něco o tom jak jste vznikli a vysvětlit etymologii názvu?

Vokální skupina DNA (čti dé-en-á) vznikla přibližně v roce 1994, kdy jsem studoval na Vysoké škole obor "molekulární biologie a genetika". Vlastně všichni zakládající členové DNA byly studenty tohoto oboru, a tak nás napadlo dát si název podle hlavního objektu našeho zájmu - podle DNA - deoxyribonukleové kyseliny, která je základním kamenem každé živé buňky a každé živé bytosti. Oficiální název naší skupiny ale často vedl k domněnce, že nepůjde o koncert, ale o přednášku pro nemocné, takže oficiální název teď máme DNA - "Dej Nám Akord". Navíc kolegové z vysoké školy se rozjeli do všech koutů republiky a někteří i za její hranice, a tak v novém složení jsem už jediný molekulární biolog, takže jsme sice stále skupina DNA, ale už je to mnohem více zvolání natěšených zpěváků, kteří chtějí zívát a

netrpělivě volají "Dej Nám Akord!".

- *Proč jste se rozhodli zpívat bez nástrojů ?*

Ke zpívání bez nástrojů nás vedlo několik zásadních důvodů. Je snad krásnější zvuk než lidský hlas? Pro psa je to jistě štěkot, ale pro člověka? Myslím, že hudební nástroje se jen marně a beznadějně snaží imitovat pestrost a krásu lidského hlasu! Navíc hlas má člověk vždycky s sebou, což je obrovská výhoda. Na konci koncertu prostě zavřeme pusy a je sbaleno. Skoro každý zpívá akapelově - tedy bez nástrojů - přinejmenším aspoň v koupelně. Pro mě byla vokální skupina bez jediného nástroje, který překrývá čistotu hlasů, vždycky velkým snem, takže se ho pokouším stále uskutečnit.

-*Nástroje se před vystoupením musejí naladit. Jak se ladíte vy ?*

Chce to hlavně dobrou náladu, pak se dalším laděním není potřeba příliš zabývat. Samozřejmě je zpívat bez nástroje (který drží tóninu bez ohledu na počasí a chřipku) náročnější na intonaci, ale chce to zpívat a zpívat dohromady a co nejméně poslouchat sebe i ostatní a pak je tu naděje, že posluchači s děsem v očích z koncertu neutěčou.

- *Můžeš představit jednotlivé členy souboru ?*

Ano.

Tak je představ !

Dobrá, když jinak nedáš. Sopránovou sekci tvoří Jana Lindušková, která studuje speciální pedagogiku v Olomouci, a Markéta Reichelová, která pracuje na Výzkumném ústavu veterinárního lékařství, v altové sekci je Jana Reichelová - sestra Markéty - díky které můžeme bez obav na výlety, protože je lékařka a od ledna máme novou posilu Hanku Chovancovou, která je zdravotní sestra. Tenor zpívají Pavel Šuráň, elektrotechnik a Pavel Badal, který je trochu podobně jako bas Tomáš Příkryl odborník přes počítače. A abych nezapomněl, tak ještě já - bas, umělecký vedoucí a podobně. Prostě samí skoroprofesionální zpěváci.

Spirituály, které zpíváte, mají obrovskou vnitřní sílu. Čím vás oslovují ?

Přesně to jsi trefil - obrovská vnitřní síla. Navíc hudebně jsou velice zajímavé rytmicky i harmonicky a je radost si je zazpívat. Obrovská vnitřní síla je třeba i v Requiem, ale na spirituálech se mi líbí, že i když se v nich často zpívá o smrti a smutku, tak to je v naprosté většině v barevných, libozvučných a durových akordech, které tu tíhu krásně nadlehčují.

Proč zpíváte v angličtině a česky dáváte jen sedláka jedoucího do mlejna ?

Většinu skladeb se snažíme zpívat v originálních jazycích, takže u spirituálů je to něco podobné angličtině, ale zpíváme i v jiných jazycích včetně češtiny, latiny, jazyka Ngwa a mnohých dalších. Překlady jsou sice

hezká a zajímavá věc, ale u písni v naprosté většině se ztratí jak původní obsah, tak utrpí hudební stránka. Pokud byste chtěli slyšet více češtiny, tak máme také program s názvem "České a černošské lidové", ve kterém zpíváme i mnohé úpravy českých lidových písniček.

-Co plánujete se skupinou v nejbližší době ?

Plánují se samozřejmě další koncerty. Pravidelně každého půl roku je tradiční koncert v kryptě katedrály na Petrově v Brně. Pravidelně jezdíme také na festival černošských spirituálů do Prahy, letos bychom měli vystupovat na Znojemském vinobraní.

- Kterí hudebníci Tě nějakým způsobem formovali ? Koho řadiš mezi své oblíbence ?

Vyrůstal jsem v celkem muzikální rodině, takže to byl asi základ. Každý měsíc jsme jezdili za babičkou do Lukovan a v autě po cestě zpravidla zpívali, což dalo základ mému hlasovému fondu, protože překřičet hlasitý motor tatínkova Wartburgu nebylo jen tak. Pak jsem nějakou dobu inklinoval k folku a brnkal si na kytaru, zpíval ve sboru a také jsme několik let vystupovali, ještě před sametovou revolucí, se skupinou Miriam (to jsem hrál na basu!) z Kohoutovic po kostelích s pásmem o Panně Marii. Nicméně poté jsem nástroje postupně odhazoval až se mi podařilo najít svůj ideál v akapelové hudbě. Z akapelových hvězd na mě měl určitě velký vliv BobbyMcFerrin a skvělé skupiny Take6, Acapella, Glad a mnohé další. Své oblíbence pouštím pravidelně každý první a třetí pater v měsíci v 17:30 v rámci pořadu o akapelové hudbě na rádiu Proglas, takže si je můžete i poslechnout.
Díky za rozhovor, za krásný koncert a těšíme se zase někdy brzo na viděnou a slyšenou.

LuStr